

Sygnatura akt IV RC 594/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 28 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Malicki

Protokolant: Izabela Domin

po rozpoznaniu w dniu 21.10.2016 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy

z powództwa I. F. reprezentowanej przez J. N.

przeciwko M. F. (1)

alimenty (orzeczenia)

oraz z powództwa J. N.

przeciwko M. F. (1)

o zapłatę – koszty wyprawki

1. Zasądza od pozwanego M. F. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki I. F. ur. (...) kwotę po 850 złotych (osiemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej powódki J. N., poczynając od dnia 17.08.2016 r.
2. W pozostałym zakresie powództwo małoletniej powódki oddala.
3. Oddala powództwo J. N..
4. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.
5. Kosztami procesu obciąża pozwanego w 2/3, zaś ich szczegółowe wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu.

SSR Tomasz Malicki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2016 r. wniesionym do tut. Sądu dnia 17 sierpnia 2016 r. małoletnia I. F. działająca przez matkę J. N. reprezentowana przez pełnomocnika adwokat N. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. F. (1) na rzecz małoletniej I. F. alimentów w wysokości 1.000 zł miesięcznie, płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca do rąk matki wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności. W pozwie wniesiono również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki J. N. kwoty 3.000 zł tytułem wyprawki, oraz zasądzenie na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania.

Ponadto wystąpiono z żądaniem udzielenia zabezpieczenia powództwa do czasu prawomocnego zakończenia postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do świadczenia na rzecz małoletniej powódki I. F. kwoty po 1.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że małoletnia I. F. pochodzi ze związku (...) i pozwanego M. F. (1), który uznał swoje ojcostwo przed Kierownikiem USC w P., strony rozstały się w maju 2016 r. Podano, że aktualnie małoletnia powódka wraz z matką mieszka razem z rodzicami J. N.. Dalej wskazano, że miesięczne koszty utrzymania małoletniej I. wynoszą około 1.933 zł miesięcznie. Podkreślono, że matka małoletniej powódki pracuje, a jej zarobki wynoszą 1.919,60 zł miesięcznie, natomiast według informacji posiadanych przez J. N. pozwany pracuje w firmie (...) SA a jego zarobki oscylują wokół kwoty 3.000 zł brutto miesięcznie. Podniesiono, że pozwany płaci od maja 2016 r. tytułem renty alimentacyjnej kwotę 400 zł miesięcznie.

Dalej w piśmie uzasadniono żądanie pokrycia kosztów związanych z ciążą i porodem, wskazując, że koszt tzw. wyprawki kształtował się na poziomie ok. 8.000 zł, przy czym kwota 5.637,76 zł została zapłacona przelewem z konta rodziców powódki.

W piśmie procesowym z dnia 19 września 2016 r. pozwany M. F. (1) reprezentowany przez pełnomocnika adwokat K. F. wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 400 zł miesięcznie, oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa w całości, oddalenie roszczenia o zasądzenie kwoty 3.000 zł tytułem zwrotu połowy kosztów związanych z ciążą i porodem – kosztów wyprawki- w całości, oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany przyznał, że pozostawał w związku z J. N. od stycznia 2014 r. do maja 2016 r., a obecnie strony mają ze sobą dobry kontakt, pozwany spotyka się z córką, łożył i nadal łoży na jej utrzymanie poprzez zaopatrywanie powódki w odzież, zabawki, środki higieny, pokrywa w połowie koszt szczepień, a ponadto przekazuje alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie. Pozwany podniósł, że jego sytuacja finansowa i majątkowa nie pozwala mu obecnie na płacenie alimentów w kwocie 1.000 zł miesięcznie. Pozwany podał, że jego zarobki wynoszą około 3.000 zł netto miesięcznie, a jego wydatki aktualnie oscylują wokół kwoty 3.346 zł miesięcznie. Dalej w piśmie wskazano, że matka powódki zawyżyła koszty utrzymania powódki, które zdaniem pozwanego nie przekraczają kwoty 800 zł miesięcznie. Odnośnie żądania zwrotu kosztów związanych z ciążą i porodem pozwany wskazał, że w okresie ciąży i narodzin dziecka mieszkał razem z powódką u jej rodziców w L., przekazywał im kwoty od 500 do 700 zł miesięcznie dokładając się do utrzymania gospodarstwa domowego. Nadto dokładał się również do zakupów związanych z gromadzeniem wyprawki dla dziecka. Pozwany przyznał, że większa część wyprawki została sfinansowana przez rodziców J. N. jako wsparcie dla młodych rodziców. Pozwany podkreślił, że kwotę tę rodzice powódki traktowali jako prezent i nie domagali się jej zwrotu.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia I. F. urodziła się dnia (...) w P., pochodzi z nieformalnego związku (...) i pozwanego M. F. (1), którzy tworzyli związek od stycznia 2014 r. do maja 2016 r. Pozwany uznał córkę przed Kierownikiem Urzędu stanu Cywilnego w P..

Rodzice powódki B. i S. N. w ramach pomocy młodym rodzicom w całości sfinansowali wyprawkę dla małoletniej I..

Strony mieszkały początkowo u rodziców J. N.. Pozwany dokładał się wówczas do gospodarstwa domowego kwotą 500 zł miesięcznie, a w okresie zimowym kwotą 700 zł miesięcznie. Następnie w lutym 2016 r. strony wynajęły wspólnie mieszkanie, a koszt najmu wynosił 1.200 zł miesięcznie. Pozwany opłacał wówczas koszt najmu, a powódka opłaty za media oraz wyżywienie i inne koszty związane z utrzymaniem.

J. N. razem z córką od maja 2016 r. zamieszkała ponownie u swoich rodziców, gdzie również mieszka jej babcia. Miesięczny koszt utrzymania domu wynosi około 918 zł i kształtuje się następująco: wywóz śmieci 34 zł, (kwartalnie

102 zł), prąd średnio ok. 225 zł, gaz 371 zł, woda i ścieki 121 zł, TV 167,68 zł. Zatem na powódkę przypada 1/5 kosztów utrzymania domu w kwocie około 183 zł miesięcznie.

Małoletni I. ma obecnie skończone 19 miesięcy, generalnie jest dzieckiem zdrowym prawidłowo rozwijającym się, nie choruje na nic przewlekłe. Koszty szczepień córki każda ze stron ponosiła po połowie. J. N. celem za konsultację ortopedyczną zapłaciła 150 zł, obecnie małoletnia nie ma wady, która generowałaby koszty związane z leczeniem ortopedycznym.

Małoletnia powódka uczęszcza od dnia 1 sierpnia 2016 r. do żłobka (...), a opłata za pobyt dziecka w żłobku wynosi łącznie ok. 565 zł miesięcznie, w tym opłata stała 439 zł, koszt wyżywienia w kwocie ok. 110 zł miesięcznie, komitet rodzicielski 4,16 zł (całość kosztów 50 zł rocznie podzielone na 12 miesięcy), zajęcia rytmiczne 12,50 zł (całość kosztów 150 zł rocznie podzielone na 12 miesięcy).

Pozostałe usprawiedliwione koszty utrzymania powódki w oparciu o zeznania jej matki i złożone dokumenty oraz zasady doświadczenia życiowego, w kontekście sytuacji jej rodziców zdaniem Sądu mieszczą się w kwocie około 680 zł miesięcznie. Na koszty te składają się następujące średnie miesięczne wydatki: wyżywienie 300 zł poza żłobkiem – w tym mleko, środki higieny i czystości ok. 80 zł, pieluchy około 100 zł, witaminy, leki i leczenie około 50 zł, odzież i obuwie średnio ok. 150 zł (kwartalnie 450 zł).

Zatem łącznie usprawiedliwione koszty utrzymania powódki oscylują wokół kwoty **1.430 zł miesięcznie**.

J. N. zatrudniona jest w Zespole (...) w P. na stanowisku opiekuna na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 7 maja 2012 r., a jej wynagrodzenie z tego tytułu wynosi średnio 1.673,59 zł netto miesięcznie.

Jak wynika z zeznania podatkowego J. N. w 2014 r. uzyskała dochód w wysokości 26.667,55 zł, a w 2015 r. jej dochód wyniósł 20.194,48 zł.

J. N. obecnie nie dokłada się rodzicom do kosztów utrzymania domu.

Pozwany M. F. (1) zatrudniony jest w firmie (...) S.A. z siedzibą w D. na stanowisku operatora produkcji na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu otrzymał w okresie od marca do sierpnia 2016 r. wynagrodzenie w wysokości średnio 3.646,03 zł miesięcznie netto. Pozwany dojeżdża do pracy 20 km w jedną stronę.

M. F. (1) podał, że na odzież i obuwie przeznaczą 200 zł miesięcznie, na środki kosmetyki, czystości i higieny 150 zł miesięcznie, na telefon 130 zł miesięcznie, na utrzymanie samochodu i benzynę 400 zł miesięcznie, rozrywkę 100 zł miesięcznie. Pozwany mieszka u swoich dziadków w mieszkaniu o powierzchni 80m². Na prowadzenie gospodarstwa domowego, w tym na koszty związane z utrzymaniem mieszkania i swoje wyżywienie pozwany przekazuje dziadkom kwotę 800 zł miesięcznie.

M. F. (2) spłaca obecnie dwa kredyty, których raty wynoszą 168,72 zł miesięcznie i 407,67 zł miesięcznie.

Pozwany za pośrednictwem (...) S.A. ubiega się o kredyt hipoteczny w kwocie 202.519 zł na zakup nieruchomości za kwotę 225.000 zł, a miesięczna rata kredytu ma wynosić 934 zł miesięcznie.

M. F. (2) ma stały kontakt z córką. Pozwany spotyka się z córką popołudniami we wtorki i czwartki oraz w pierwszy i trzeci weekend miesiąca w soboty i niedziele bez noclegu, od godziny 10.00 do 19.00. M. F. (2) dokonuje zakupów na rzecz powódki w postaci odzieży i obuwia, zabawek, które zatrzymuje w swoim mieszkaniu.

Pozwany na utrzymanie córki aktualnie płaci alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie.

Dowód: dokumenty na kartach 11-42, 56-97, 105-117, 119-124, 128-136, 138-154, oraz zeznania powódki J. N. (k. 155-156,), zeznania pozwanego M. F. (1) (k. 156, 162-163), świadków B. N. (k. 160-161), S. N. (k. 161)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych i prywatnych, jak również zeznań przedstawiciela ustawowego powódki J. N., pozwanego M. F. (1) oraz świadków B. N. i S. N..

Uzyskane w sprawie dowody z dokumentów urzędowych ze względu na ich urzędowy charakter Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, wydanych w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności oraz prawdziwości zawartych w tych dokumentach treści nie kwestionowała w trybie art. 252 k.p.c. żadna ze stron. Również Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do podważenia i konieczności sprawdzania ich prawdziwości oraz faktów, które stwierdzały te dokumenty, w związku z czym mogą stanowić obiektywny i rzetelny materiał dowodowy. Dokumenty te korzystają z domniemania ustanowionego dla nich w kodeksie postępowania cywilnego – art. 244 k.p.c.

Podkreślić należy, iż w części stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 253 k.p.c. Zgodnie z normą art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż stanowią te dokumenty dowód tego, iż osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą, w tym zakresie też strony nie zgłosiły żadnych zarzutów (zastrzeżeń).

Niniejsze dokumenty pozwoliły na ustalenie stanu rodzinnego oraz majątkowego stron, a także zakresu ich uzasadnionych potrzeb w szczególności powoda oraz możliwości zarobkowych rodziców powoda.

Natomiast w pewnym zakresie ustalenia Sądu oparte zostały na zasadach doświadczenia życiowego. Zgodnie z utrwalonym poglądem ustalenia Sądu dotyczące sytuacji materialnej stron, jeżeli nie odbiega ona od standardowej, mogą zostać poczynione w oparciu o same zasady doświadczenia życiowego (podobnie: orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa.C. 167/49, NP 1951 r., nr 2, s. 52). Zasadę tę Sąd zastosował uzupełniająco dla określenia wydatków stron, a w szczególności stałych opłat i innych kosztów, których wysokość można oszacować bez konieczności odwoływania się do dowodów z dokumentów.

Sąd w zakresie przedstawionym w powyższym stanie faktycznym dał wiarę zeznaniom przedstawiciela ustawowego małoletniego powódki, a mianowicie J. N., albowiem jej zeznania w tej części były spójne i rzeczowe. Według oceny Sądu wskazana zeznawała spontanicznie, zgodnie z posiadaną wiedzą na temat sytuacji życiowej i materialnej swojej oraz dziecka, a jej zeznania znalazły w większości potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym sprawy. Sąd uwzględnił jej zeznania co do wydatków i kosztów utrzymania małoletniej powódki w tym zakresie w jakim opisano to w powyższym stanie faktycznym. Poza tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw podważania treści tych zeznań, a nadto strona powodowa nie kwestionowała również ich treści, w zakresie uznanym przez Sąd.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego M. F. (1), albowiem wskazany zeznawał rzeczowo i logicznie, przedstawił swoją sytuację życiową w sposób zasługujący na wiarę z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, a na poparcie swoich twierdzeń złożył dokumentację, potwierdzającą jego zeznania. Poza tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw podważania treści tych zeznań, a nadto strona powodowa nie kwestionowała również ich treści, w zakresie uznanym przez Sąd.

Dokonując oceny zeznań świadków B. N. i S. N. – rodziców matki powódki J. N., Sąd doszedł do przekonania, iż zasługują one na przymiot wiarygodności stanowiły, bowiem stanowiły swobodną relację faktów zgodną z rzeczywistością zawartością ich pamięci co do sytuacji życiowej i finansowej córki oraz wnuczki, poniesionych przez nich kosztów wyprawki małoletniej I..

Nadto, we wskazanym wyżej zakresie, część przytoczonych przez każdą ze stron okoliczności nie była sporna lub kwestionowana i w granicach dyspozycji przepisów art. 229 i art. 230 k.p.c. Sąd uznał je za część składową stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia alimentacyjnego małoletniego powoda stanowiły przepisy art. 128 kro, art.133 § 1 kro i art. 135 § 1 kro.

Zgodnie z art. 128 kro obowiązek alimentacyjny, polegający na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania, obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny istnieje przede wszystkim względem małoletnich dzieci.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec ich dzieci stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Powinność tą jako treść władzy rodzicielskiej w zakresie pieczy nad osobą dziecka ustanawia art. 96 zd. 2 kro.

Obowiązek alimentacyjny obejmuje nie tylko dostarczanie środków utrzymania, ale w miarę potrzeby także środków wychowania. Dostarczanie środków utrzymania to w powszechnym rozumieniu tego wyrażenia zaspokajanie normalnych, bieżących potrzeb uprawnionego w postaci pożywienia, ubrania, mieszkania, opału, niezbędnych przedmiotów umożliwiających przebywanie w środowisku i w rodzinie, leków itp. Dostarczanie środków wychowania zaś obejmuje powinność starań o zdrowie uprawnionego, o jego rozwój fizyczny i umysłowy, stworzenie możliwości zdobycia wykształcenia, zapewnienie dostępu do dóbr kultury. Środki te służą zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych. Żaden przepis ustawy jednak nie precyzuje w jakiej postaci mają być spełniane świadczenia alimentacyjne, zarówno te przeznaczone na zaspokojenie potrzeb utrzymania jak i wychowania.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dzieci ma zatem dwojaką postać: wyraża się świadczeniami o charakterze materialnym oraz osobistymi staraniami o jego utrzymanie i wychowanie. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Okoliczności konkretnego stanu faktycznego są podstawą do oceny, czy osobiste starania wyczerpują obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w całości czy tylko w części. Zależać to będzie w głównej mierze od tego jak dalece dziecko absorbuje wychowawczo jedno z rodziców, co pozostaje w ścisłym związku z wiekiem i jego stanem zdrowia.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego przypadku. W szczególności usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a także od zasady równej stopy życiowej. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez Sąd wysokości alimentów. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji. Możliwości zarobkowych i majątkowych nie należy przy tym utożsamiać z wysokością faktycznych zarobków, ale według tego, jakie dochody może osiągnąć zobowiązany do alimentowania przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i wykorzystuje wszystkie swoje siły umysłowe i fizyczne.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy w licznych przepisach statuuje zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice są zobowiązani zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją. Rodzice zmuszeni są zatem dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, a w sytuacjach skrajnych, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać będzie poświęcenia części składników majątkowych.

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie wszystkie przedstawione powyżej wskazania i stwierdzenia. Rozstrzygając w kwestii żądania pozwu objętego niniejszym postępowaniem, Sąd miał na względzie przede wszystkim dobro uprawnionego do alimentacji małoletniej I. F. w komparacji z zakresem obowiązku alimentacyjnego jej ojca pozwanego M. F. (1) oraz jego możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Przechodząc do analizy usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, należy w pierwszej kolejności podkreślić, że w zakresie objętym orzekaniem przez Sąd, ustalono, iż wynoszą one w skali miesiąca około 1.430 zł (łącznie z wydatkami mieszkaniowymi, wyżywieniem, odzieżą, środkami czystości, pieluch, leczenia, kosztami opieki w żłobku). Powyższe wyliczenia wynikają z zakresu wydatków na powódkę i ich kosztów przedstawionych już powyżej w stanie faktycznym. Wymienione przez matkę powódki wydatki czynione na małoletnią I. nie są w ocenie Sądu wydatkami ponad przeciętną stopę utrzymania, jednocześnie są w pełni usprawiedliwionymi wiekiem, stanem zdrowia i rozwoju małoletniej I., tym samym niezbędnymi dla jej prawidłowego dalszego rozwoju i bieżącego życia. Zakres tych potrzeb jest również uzasadniony w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu. Jeśli chodzi o koszty związane z zaspokajaniem potrzeb małoletniej powódki to wynikają one głównie z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, a także powszechnie znanych cen żywności, cen usług, również są uzasadnione w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu.

Sąd na podstawie doświadczenia własnego, jak i zawodowego przy ustalaniu kosztów utrzymania małoletniej powódki uznał, że J. N. zawyżyła wydatki związane z zakupem środków czystości oraz higieny i w przypadku dziecka w wieku powódki zasadna będzie kwota 100 zł miesięcznie, a nie 200 zł. Podobnie zdaniem Sądu zawyżony został koszt pieluch, który w ocenie Sądu nie powinien przekroczyć kwoty 100 zł miesięcznie, a nie 150 zł. Nadto matka powódki zawyżyła również wydatki związane z zakupem odzieży i obuwia dla córki, zatem w ocenie Sądu usprawiedliwiona w ramach obowiązku alimentacyjnego pozwanego jest kwota 150 zł miesięcznie, czyli 450 zł kwartalnie, a nie 400 zł miesięcznie.

Podkreślenia wymaga, że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że J. N. posiada możliwości zarobkowe pokrywania w części kosztów utrzymania córki, co też zresztą czyni. Wprawdzie zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, jednak nie zwalnia on rodziców od starań o zapewnienie dziecku jak najlepszych warunków rozwoju. Oczywiście Sąd wziął pod uwagę, że J. N. w znacznej części wypełnia swój obowiązek przez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki, albowiem sprawuje nad nią bieżącą pieczę. Jednak biorąc pod uwagę okoliczności, że mieszka z matką, z którą wspólnie prowadzi gospodarstwo domowe, dzieli z nią koszty mieszkaniowe, zatem również finansowo powinna partycypować w utrzymaniu syna, ponieważ nie ma podstaw, aby to na pozwanym ciążył cały ciężar ekonomicznego utrzymania małoletniego.

Przechodząc natomiast do analizy sytuacji zarobkowej i materialnej pozwanego w świetle zakresu jego obowiązku alimentacyjnego wobec córki I. F. Sąd uznał, że aktualnie pozwalają one nałożenie na potrzeby powódki alimenty w kwocie po 850 zł miesięcznie, co stanowi około 60% jej kosztów utrzymania.

Należy podkreślić, że pozwany M. F. (1) ma stałą, stabilną pracę, a jego wynagrodzenie kształtuje się na poziomie 3.650 zł netto miesięcznie. Pozwany żyje na wysokim poziomie o czym świadczy skala jego miesięcznych wydatków w łącznej kwocie 2.255 zł miesięcznie (odzież i obuwie 200 zł, środki czystości i kosmetyki 150 zł, telefon 130 zł, rozrywka 100 zł, benzyna 400 zł, koszty utrzymania mieszkania i wyżywienie 800 zł, oraz spłata dwóch kredytów w łącznej kwocie 575 zł). O wysokim standardzie życia pozwanego i posiadanych przez niego środkach pieniężnych świadczy fakt, że pozwany ma zamiar dokonać zakupu mieszkania za kwotę 225.000 zł, a miesięczna rata kredytu hipotecznego ma wynieść 925 zł miesięcznie.

Biorąc pod uwagę przytoczone fakty i poczynione rozważania Sąd uznał, że należało zasądzić rentę alimentacyjną na rzecz powódki w kwocie określonej w wyroku, ale nie w kwocie żądanej. Sąd ocenił, że alimenty w kwocie po 850 zł miesięcznie są adekwatne do potrzeb powódki i możliwości pozwanego. Sąd uznał, że alimenty w wysokości określonej

w wyroku w większości zaspokoją potrzeby powódki i dodatkowo uwzględnią sytuację pozwanego, który też musi się utrzymać.

Sąd zasądził alimenty począwszy od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17 sierpnia 2016 r. ustalając, że na ten moment powództwo o alimenty co do samej zasady było usprawiedliwione. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić (pkt 2 wyroku).

Zgodnie z art. 141 § 1 kro ojciec nie będący mężem matki obowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu (...). Jeśli chodzi o obowiązek przyczynienia się do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem, chodzi o wydatki związane z ciążą i porodem stanowiące normalne następstwa ciąży. W grę wchodzić mogą wydatki na wyprawkę dla dziecka, koszty odpłatnych świadczeń związanych z ciążą i porodem. Ojciec dziecka zobowiązany jest do pokrycia tych wydatków w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom. Zakres tego przyczyniania się odpowiadać będzie usprawiedliwionym potrzebom matki, jej sytuacji życiowej, a także sytuacji ojca dziecka.

W niniejszej sprawie roszczenie powódki okazało się niezasadne, gdyż koszty związane z ciążą i porodem zostały pokryte przez rodziców J. N. w ramach pomocy dla młodych rodziców. Z zeznań S. N. wynika wprost, że zakup wyprawki był prezentem i nie rozmawiano na temat ewentualnego zwrotu tych kosztów. Ubocznie należy też zauważyć iż w sytuacji gdyby prawdziwe okazały się twierdzenia strony powodowej podnoszone w toku procesu co do tego, że pomoc materialna rodziców była w istocie formą pożyczki dla rodziców dziecka to z ewentualnym roszczeniem w stosunku do pozwanego winni występować rodzice matki małoletniej powódki gdyż to im przysługiwałaby legitymacja czynna do występowania w sprawie w charakterze powodów w zakresie zgłoszonego żądania.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie 3 wyroku.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w pkt 4 rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 w zw z art 100 kpc i art. 108 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu.

SSR Tomasz Malicki